AVÎNT CREATOR

Apropierea marelui eveniment politic din viața poporului nostru — Conferința Națională a partidului — catalizează eforturile, inițiativele, spiritul de abnegație și entuziasmul cu care întreaga clasă muncitoare întîmpină înaltul forum al comuniștilor, chemat să dezbată probleme de stringentă actualitate, **modul cum au fost înfăptuite hotărîrile Conferinței Naționale din 1967 și ale Congresului al X-lea al partidului, să stabilească măsurile de perfecționare, în continuare, a conducerii și planificării activității economico-sociale, de dezvoltare a democrației socialiste.**

Asistăm la un uriaș avînt creator care a cuprins toate compartimentele economiei naționale și care s-a cristalizat în hotărîrea fermă, de nezdruncinat, a muncitorimii române : **CINCINALUL — ÎN PATRU ANI ȘI JUMĂTATE !**

De pretutindeni sosesc vești care arată cu cîtă responsabilitate privesc muncitorii, inginerii, tehnicienii, lucrătorii din construcții, transporturi, economie, cercetare științifică, oamenii ogoarelor patriei acest angajament îndrăznet, de loc ușor, dar de o înaltă semnificație patriotică.

Cincinalul în patru ani și jumătate reprezintă un mare examen al potențialului poporului nostru, harnic și talentat, și există de pe acum premise certe că el va fi trecut cu deplin succes.

AGENDA POLITICĂ A SĂPTĂMÎNII

Pulsează viu, ca niciodată mai puternic întrecerea socialistă pornită la începutul acestui an. În această competiție pasionantă a omului cu timpul, cu cifrele, cu normele de plan și, în ultimă instanță, cu sine însuși, sîntem — de asemenea — martorii unor fapte vrednice, demne de toată admirația, capabile să ne insufle un sentiment adînc de mîndrie națională.

Recentele conferințe extraordinare ale organizațiilor județene de partid, adunări cu un pronunțat caracter de lucru, străbătute, ca de un fir roșu, de spiritul exigenței și al principialității comuniste, au raportat Comitetului Central al Partidului, tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, suplimentări masive ale angajamentelor inițiale luate în cadrul întrecerii socialiste. **Ele vor însuma, pînă la sfîrșitul anului, pe întreg ansamblul economiei naționale, cifre impresionante, concretizate în producție-marfă de ordinul multor miliarde de lei, în economii substanțiale de materie primă și la utilaje, în darea înainte de termen a unor obiective de mare însemnătate din planul de investiții, în produse de calitate superioară, competitive pe plan mondial, ceea ce va face viața materială și spirituală a poporului nostru și mai îmbelșugată.**

Conferințele județene au ales, totodată, delegați la Conferința Națională a partidului, din rîndul celor mai de seamă cetățeni ai patriei, muncitori fruntași, ingineri, tehnicieni, țărani cooperatori, oameni de știință, artă și cultură, români, maghiari, germani și de alte naționalități, care prin activitatea lor fac cinste colectivelor în care muncesc, sînt stimați, admirați, li se urmează exemplul.

Printre cei chemați să-i reprezinte pe comuniștii țării la Conferința Națională a partidului se află numeroși oameni iubitori ai exercițiului fizic, animatori și sprijinitori ai mișcării sportive, activiști de partid și de stat, directori de mari combinate și întreprinderi, profesori universitari, președinți de cooperative agricole de producție și alții care, deopotrivă cu activitatea rodnică ce o depun, găsesc timp pentru a pune umărul la dezvoltarea mișcării de educație fizică și sport din județul, orașul, unitatea de producție, universitatea sau școala unde își desfășoară munca.

Pentru că astăzi sportul a încetat să mai fie o simplă chestiune de agrement, intrînd ferm în circuitul vieții sociale, și jucînd un rol recunoscut în opera de făurire a cetățeanului complet, multilateral pregătit, de mare integritate spirituală, pe care îl reclamă societatea socialistă și comunistă.

ACUM, FIINDCĂ A VENIT VACANȚA...

Duminică seara, cînd reflectoarele de pe stadionul „23 August" s-au stins, momentul a reprezentat, simbolic, și „stingerea" sezonului 1971-72 al fotbalului românesc. Din toamnă pînă în vară, cum se fixează — calendaristic — anul fotbalului, echipele românești (de club și reprezentative) n-au lipsit de la nici una dintre marile competiții internaționale. Se poate spune că în momentul de față soccerul nostru a atins parametrii marilor mișcări fotbalistice, pentru că se prezintă pe toate fronturile întrecerilor devenite oficiale și o face cu destul succes.

Nu avem însă intenția de a proceda la o analiză a sezonului internațional și intern care s-a terminat duminică. Am vrea să ne oprim doar asupra implicațiilor pentru vacanța care a început, determinate tocmai de apariția plenară a fotbalului nostru în arena internațională ; și asupra obligațiilor care revin, se înțelege, întîi pe plan intern și ca repercusiune directă — pe acela internațional pentru formațiile noastre.

Din trecute sezoane știm că, din păcate, vacanța care se acordă competiției molipsește și celulele care nu au dreptul la odihnă în aceste săptămîni, fiindcă repausul lor va însemna numai rău și prejudiciu pentru cluburile noastre. Zilele acestea s-au dovedit, în plină perioadă competițională, mai prețioase și mai importante decît perioada de activitate propriu-zisă, sub aspectul muncii de organizare, de pregătire a noului sezon. Iată să luăm doar acest aspect al definitivării loturilor. Atîtea și atîtea exemple ne-au demonstrat că cei mai harnici, mai neobosiți, au reușit să realizeze — pe lîngă promovările din propria grădină — transferări de elemente talentate din categoriile inferioare sau chiar egale de mare utilitate. Observăm că, în general, între cluburile și asociațiile noastre fruntașe nu există o colaborare permanentă și reală care ar rezolva multe ieșiri din situații grele în privința completării loturilor, pe cale amiabilă, prin înțelegere a tuturor părților — cluburi sau asociații și jucători. Faptul că o echipă are — să zicem — prea mulți fundași și alta prea puțini, în schimb una ducînd lipsa atacanților, iar alta fiind în prisos cu asemenea specialitate de jucători ar putea duce la o îmbunătățire a situației pentru ambele, dacă fiecare ar judeca chibzuit lucrurile și ar înțelege să facă și concesii și nu să alerge numai după avantaje. E un aspect, și nu dintre cele din urmă, al muncii din zilele de vacanță.

Săptămînile acestea de odihnă a competițiilor mari, fiindcă cele mici — constatăm doar — nu au răgaz (vezi „Cupa de vară", turneele de baraj, splendida revărsare de tinerețe de pe gazon a atîtor campionate școlare, zilele tumultuoase din taberele de juniori, zilele de pregătire ale Campionatului european al studenților), ne îndeamnă și la alte reflecții. Obligația onorării impune să vorbim puțin de... onorarea întrecerilor, uneori uitată, alteori chiar călcată în picioare. Nici în acest sezon n-am fost scutiți de apariția scorurilor astronomice ; ele au venit, iarăși, semnal al intervenției necinstei sau neglijenței în apărarea culorilor echipei. Nu știm cît de mulțumiți, cît de împăcați cu propria lor conștiință sînt acei care au falsificat, în mai mare sau mai mică măsură unele rezultate din Diviziile B și C. Știm însă că ei ar trebui să înțeleagă că asemenea lucruri nu le fac onoare. După cum socotim că ar fi cazul ca F.R.F. să iasă, în sfîrșit, de sub atitudinea neutrală, mai cu seamă după ce a avertizat de la începutul sezonului că a devenit dispusă să sancționeze — chiar și în lipsa probelor materiale — acele rezultate care, prin proporția lor, săvîrșesc minunile salvărilor de la retrogradare sau ale obținerii locurilor de onoare — le mai putem oare denumi așa ? — și care se înregistrează, vai, ce coincidență, numai în ultimele etape !

Reflectînd la asemenea momente triste pentru fotbal să ne întoarcem privirile și spre alte sarcini de vacanță : credem că **„ofensiva reparațiilor și amenajărilor"** nu își găsește un moment mai bine plasat ca acum. Și, slavă domnului, stadioanele și instalațiile lor, sediile cluburilor, echipamentul și materialele sportive, așteaptă în multe locuri mîna gospodarilor. Unele formații de prima divizie și foarte multe din Divizia B, ca să nu mai vorbim de cele de C apar, la capitolul „gospodărire", la un nivel direct dezonorant față de nivelul competiției. Și asta numai și numai pentru că spiritul acesta al bunei rînduieli a lucrurilor, nițică hărnicie și grijă, un pic de ambiție în plus pentru a se realiza minimele operațiuni ținînd de întreținerea bazelor și echipamentului lipsesc adeseori. Să sperăm că tot vacanța, cu eliberarea de sub grijile, de sub povara campionatului, va face pe cei ce au răspunderea bunei gospodăriri a cluburilor și asociațiilor din eșalonul performanței fotbalistice să-și aducă aminte de aceste îndatoriri care sînt ale lor și numai ale lor.

Eftimie IONESCU

Tov. Anghel Alexe, președintele Consiliului național pentru educație fizică și sport, înmînează Cupa României căpitanului echipei Rapid, Nicolae Lupescu Foto : S. BAKCSY

ÎN 7 ZILE

Finala Cupei României a încheiat, practic, sezonul fotbalistic, dar activitatea oficială are încă o... coadă, poate mai puțin importantă pe planul competițional național dar pasionantă pentru mii de iubitori ai balonului rotund din cîteva centre fotbalistice care își susțin, în aceste zile, candidatura la un loc în al doilea eșalon valoric al țării : **barajul pentru Divizia B.**

Concurența e mare : **cîte trei pe un loc !** Și — din păcate — destul de supusă hazardului, pentru că se rezumă la numai cîte două meciuri, destul de puțin pentru ca „verdictul" — depinzînd, poate, de un gol, de un penalty ratat sau de o mică neatenție de arbitraj — să poată fi absolut just și inapelabil... Ceea ce ne face să regretăm că duminică, **opt echipe care au luptat un an întreg** pentru supremație în seria de „C", și pe care au și obținut-o, bucurîndu-se firesc, vor părăsi cîmpul de joc de la București, Hunedoara, Ploiești și Rm. Vîlcea, copleșite de decepție și întorcîndu-se în orașul lor în postura unei echipe — de acum, oarecare — de Divizia C.

Visuri de un an, spulberate în 4—5 zile...

Cruzimea unui astfel de baraj nu e cu nimic mai prejos decît cea a unor prevederi regulamentare care, într-o vreme, scoteau din Cupa României o echipă pentru că suma vîrstelor jucătorilor săi era mai mare cu cîteva zile decît cea a adversarilor...

O mai veche discuție asupra criteriilor de calificare în Cupa României este pe punctul de a se reactualiza. Aceste criterii sînt actualmente atît de **diferite și de schimbătoare de la o fază la alta** încît nu știm dacă cineva le-ar putea enunța fără a avea în mînă regulamentul. Cînd primează criteriul deplasării, cînd cel al categoriei echipelor, cînd cel al loviturilor de la 11 metri, cînd cel al rejucării. Mai mult : cînd se joacă pe terenul uneia din formații, cînd pe teren neutru, cînd e meci simplu, cînd e meci dublu (ba, uneori, ca în acest an, se mai schimbă criteriile chiar în timpul competiției...) Dar asta nu e totul : prin **tragerile la sorți dirijate (un principiu nesportiv !)** se creează situații avantajoase pentru unele echipe, ajungîndu-se chiar ca — în cadrul aceleiași etape — **criteriile de calificare să fie diferite de la un meci la altul !**

De ce nu se ajunge și la noi, de ani de zile, de cînd tot persistă nemulțumirile, la o simplificare, la o SPORTIVIZARE, a Cupei României ?

Toată lumea s-a minunat de „performanța" Corvinului Hunedoara care, în ultima etapă a Diviziei B, condusă la pauză, în deplasare la Satu Mare, cu 1—0, de către Olimpia, a marcat **în ultimele 45 de minute ale campionatului șase goluri** și a scăpat de retrogradare. Minuni de-astea au mai

• OPT CIȘTIGATORI VOR FI TRIȘTI... • LABIRINTUL CUPEI • „CĂȚELUȘ CU PĂRUL CREȚ..." • CHIAR FĂRĂ OBLEMENCO ! • SE CREEAZĂ „BILETE ÎN PLUS" PENTRU C. M. • JUCĂTORII VOR SĂ CAM STEA PE LA CASELE LOR...

fost și la Sebeș sau la Turda sau prin alte locuri. Federația a chemat la București pe delegații echipelor încriminate, sperînd, probabil, că aceștia vor declara că meciurile rău mirositoare au fost „aranjate".

Toți însă au susținut sus și tare că nu știu nimic, că s-a jucat normal.

Unii s-au și jurat și... cum să nu crezi în jurăminte ? !

Drept care, vom reproduce aici o frumoasă poezie, pe care o vom dialoga ad-hoc, modificînd, față de original, doar semnul de punctuație de la sfîrșitul ultimului vers :

LUMEA (revoltată) :
„Cățeluș cu părul creț
Fură rața din coteț.
El se jură că nu fură
F.R.F. (ridicînd din umeri) :
Dar... l-am prins cu rața-n gură ?"

Bună idee, în fine. Se anunță pentru la toamnă programarea meciului România — Austria (reprezentative A) **la Craiova.** Chiar dacă nu vor juca în echipa noastră Oblemenco și Marcu, n-avem de ce să ne temem că numărul spectatorilor va fi mai mic decît cel înregistrat la București la meciul cu Franța, de exemplu.

Iar publicul din Capitală se poate consola : are totuși o echipă în Cupele europene...

Argentina propune ca la turneul final al Campionatului Mondial din 1978, pe care-l va organiza, **să se califice 20 de echipe și nu 16 ca pînă acum.** Președintele F.I.F.A., Stanley Rous se arată favorabil acestei idei, mai mult chiar, precizează, într-o conferință de presă, că opoziția față de sporirea numărului echipelor finaliste vine din partea U.E.F.A. În unele ziare europene se exprimă însă părerea **că declarația** președintelui F.I.F.A. este legată de dorința sa de a-și asigura simpatia și adeziunea unor influente cercuri fotbalistice sud-americane, acum cînd se apropie alegerea președintelui forului european, post la care și-a anunțat candidatura și brazilianul Joao Havelange.

Cum, la rîndul său, U.E.F.A. n-are interes ca fotoliul prezidențial să părăsească bătrînul continent, nu e exclus ca pînă la urmă.. să cîștige propunerea cu 20 de echipe în turneul final, pe care forul european va înceta, probabil, de a o mai combate.

La 1 iulie a început perioada de transferări. La ghișeele federației nu e nici un fel de îmbulzeală. Înseamnă, oare, că jucătorii nu prea sînt dispuși să circule ? Sau că „bombele" sînt lăsate pentru ultimele zile ? Vom vedea.

Un singur lucru îl putem da ca certă : internaționalul rapidist **Dumitru** nu vrea să-și părăsească echipa, mai ales acum cînd feroviarii au de apărat prestigiul fotbalului românesc în „Cupa cupelor". El ne-a dat recent un telefon la redacție, rugîndu-ne să facem publică această declarație. Ceea ce noi facem. În rest...

Radu URZICEANU